שופעות דם ובאות דיין כל ימי עיבורן ודיין כל ימי מניקותן דברי ר"מ רבי יוסי ור' יהודה ורבי שמעון אומרים לא אמרו דיין שעתן אלא בראייה ראשונה אבל בשניה מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה: ואם ראתה ראשונה וכו': א"ר הונא קפצה וראתה קפצה וראתה קפצה וראתה קבעה לה וסת למאי אילימא לימים הא כל יומא דלא קפיץ לא חזאי אלא לקפיצות והתניא *כל שתקבענה מחמת אונס אפילו כמה פעמים לא קבעה וסת מאי לאו לא קבעה וסת כלל לא לא קבעה וסת לימים לחודייהו ולקפיצות לחודייהו אבל קבעה לה וסת לימים ולקפיצות לימים לחודייהו פשיטא אמר רב אשי כגון דקפיץ בחד בשבת וחזאי וקפיץ בחד בשבת וחזאי [ובשבת קפצה ולא חזאי] ולחד בשבת חזאי בלא קפיצה מהו דתימא איגלאי מילתא למפרע דיומא הוא דקגרים ולא קפיצה קמ"ל דקפיצה נמי דאתמול גרמא והאי דלא חזאי משום דאכתי לא מטא זמן קפיצה לישנא אחרינא א"ר הונא קפצה וראתה קפצה וראתה קבעה לה וסת לימים ולא לקפיצות היכי דמי א"ר אשי דקפיץ בחד בשבת וחזאי וקפיץ בחד בשבת וחזאי [א](ובשבת קפצה ולא חזאי) ולחד בשבת (אחרינא) חזאי בלא קפיצה דהתם איגלאי מילתא דיומא הוא דקא גרים: **מתני'** אע"פ שאמרו דיה שעתה צריכה להיות בודקת חוץ מן הנדה והיושבת על דם טוהר ומשמשת בעדים חוץ מיושבת על דם טוהר ובתולה שדמיה טהורים ופעמים צריכה להיות בודקת שחרית ובין השמשות ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה יתירות עליהן כהנות בשעה שהן אוכלות בתרומה *רבי יהודה אומר אף בשעת עברתן מלאכול בתרומה: **גמ'** חוץ מן הנדה דבתוך ימי נדתה לא בעי בדיקה הניחא לרבי שמעון בן לקיש דאמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה שפיר אלא לרבי יוחנן דאמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה תבדוק דילמא קבעה לה וסת אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכא דחזיתיה ממעין סתום אבל חזיתיה ממעין פתוח לא אמרי: והיושבת על דם טוהר: קס"ד מבקשת לישב על דם טוהר הניחא לרב דאמר *מעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו שפיר אלא ללוי דאמר שני מעינות הם תבדוק דילמא אכתי לא פסק ההוא מעין טמא אמר לך לוי הא מני

בית

שופעות. לאו דוקא: קפצה. הוי אונס: קפצה וראתה. ג' פעמים קבעה לה וסת כדמפרש ואזיל: אילימא לימים. כגון קפצה באחד בשבת וראתה וקפצה באחד בשבת וראתה וכן שלישית קבעה לה וסת באחד בשבת וכל זמן שתראה עד באחד בשבת ואפילו בלא קפיצה דיה שעתה ואם הגיע אחד בשבת ולא בדקה עצמה טמאה מספק דאורח זמנה הוא בא כל יומא באחד בשבת: דלא קפיץ לא חזאי. אלמא לאו וסתה הוא: אלא לקפיצות. כיון דראתה שלש פעמים על ידי קפיצה הורגלה בראיית קפיצה ובכל יום שתקפוץ מחזיקין לה ברואה ואם לא בדקה טמאה ואפילו שאר ימות שבת: לימים ולקפיצות. כל אחד בשבת שתקפוץ מחזיקין לה ברואה דזמנה הוא לראות באחד בשבת על ידי קפיצה: לימים לחודייהו פשיטא. דלא קבעה: דיומא הוא דקא גרים. ויהא באחד בשבת וסתה אפילו בלא קפיצה: קמ"ל. הא דאמר דלא קבעה וסת לימים דקפיצה דאתמול גרמה לראייה דהאידנא ואין לה וסת באחד בשבת בלא קפיצה ולא לקפיצה בלא אחד בשבת מדלא חזיא מאתמול: **מתני'** אע"פ שאמרו דיה שעתה. באשה שיש לה וסת: צריכה להיות בודקת. בכל יום שחרית וערבית כשאר נשים: חוץ מן הנדה. משראתה יום אחד טמאה שבעה ואינה צריכה בדיקה כל שבעה שהרי בלא ראייה היא טמאה: והיושבת על דם טוהר. דלמה לה בדיקה אפילו תראה דם טהורה היא: ומשמשת בעדים. אע"פ שיש לה וסת צריכה לשמש בעדים ולבדוק לפני תשמיש ולאחר תשמיש: ובתולה שדמיה טהורין. ד' לילות דהיא אינה צריכה לשמש בעדים שהרי דמה טהור ואפילו נשתנו מראה דמיה הואיל ושמשה אמרינן דמשום תשמיש נשתנה אבל שחרית וערבית היכא דלא שמשה (א)אחר בעילה ראשונה צריכה בדיקה כדמפרש בגמרא [פ"ק] שמא נשתנו מראה דמים שלה: ופעמים צריכה להיות בודקת. כל אשה: שחרית ובין השמשות. שחרית להכשיר טהרות של לילה ערבית להכשיר טהרות של יום כדאמרינן טעמא בריש פירקין [ו:]: לשמש את ביתה. עם בעלה: **גמ'** מתוך ימי זיבתה. כגון ראתה בר"ח חודש וחזרה וראתה בט"ו לחודש כשעומדת בימים שהיא ראויה לזיבה דהיינו י"א יום שבין נדה לנדה וחזרה וראתה בר"ח חודש ובט"ו לחודש וחזרה וראתה בט"ו לחודש ולא ראתה בר"ח חודש שלפניו שקבעה לה וסת לט"ו בחודש ומצטרפין תרתי ראיות דימי זיבה להן ראייה לקביעות וסת: ואין אשה קובעת לה וסת בימי נדתה. כגון ראתה בר"ח חודש וחזרה וראתה בחמישי בחודש דהיינו בימי נדות וחזרה וראתה עוד פעמים בחמישי בחודש לא קבעה וסת שאין ראיית ימי נדה ראייה לקבוע שהיא עלולה לראות בימי נדותה: שפיר. קתני במתניתין דלא בעיא בדיקה דאי לטמויי טמאה היא ואי לקבוע וסת ולידע אם תשנה וסת שלשה פעמים ליום אחר שאינה למודה עד עכשיו הא אמרת דלא קבעה: ממעין סתום. כדמפרש אליבא דר' יוחנן בשילהי פ' בנות כותים (לקמן דף לט:) כגון דחזאי ר"ח ירחא ור"ח ירחא ועשרים וחמשה ור"ח ירחא דהוה ראייה בתרייתא בימי נדותה דאפילו הכי הוה קביעות וסת בר"ח ירחא כדמפרש התם דאמר וסתה בר"ח ירחא קבעה והא דאקדים וחזאי דמים יתירי איתוספו בה דהא ודאי קבעה משום דתחילת הוספת הוחזק ממעין סתום וגם ראייה אחרונה חשבינן לה כמעין סתום כדאמר הא דאקדים וחזאי תוספת דמים הוא אבל ממעין פתוח כגון שהראיות הראשונות של וסת (ב)איהו בתוך ימי נדה כי מתניתין *)(דלא איירי בתחלת נדה דהא לא מפליג בה מידי אלא סתמא קתני חוץ מן הנדה) הילכך לא בעיא בדיקה בימי נדות שהרי נפתח מעיינה ואפילו היא רואה לא תקבע וסת. לישנא אחרינא ממעין סתום שראתה היום ופסקה וחזרה וראתה ברביעי או בחמישי לנדתה אבל ממעין פתוח כגון שלא פסקה וראתה א' ב' ג' ד' לחודש וראתה פעם שנייה בד' בחודש וכן שלישית לא מהניא ראייה דרביעי בחודש דנדות קמא למיקבע ומתניתין במעיין פתוח (ג)ולשון ישר בעיני: מבקשת לישב. כשכלין ימי לידה כגון בשביעי לזכר או יום י"ד לנקבה לא בעיא בדיקה דהא אפילו אינה רואה היא טמאה: הניחא לרב דאמר. בפרק בנות כותים (לקמן דף לה:): מעין אחד הוא. דם הבא בתוך ז' של לידה ודם הבא לאחר שבעה ממעין אחד הוא: התורה טמאתו. תוך שבעה לזכר וי"ד לנקבה: והתורה טהרתו. כל ימי הטוהר: שפיר. קתני מתניתין דלא בעיא בדיקה דהא בין פסקה ובין לא פסקה טמאה היום וטהורה למחר: אלא ללוי דאמר שני מעיינות הן. נפתח הטמא כל ימי הלידה ונסתם הטהור ולסוף שבעה לזכר וי"ד לנקבה נסתם הטמא ונפתח הטהור ואוקימנא התם דשופעת מתוך שבעה לאחר שבעה ס"ל ללוי דאפילו בשמיני לעולם היא טמאה עד שתפסוק דהא לא נסתם הטמא תבדוק בשביעי דילמא וכו':

ב"ש

אלא לקפיצות והתניא כו'. פרש"י לקפיצות לחודייהו וקשה דאם כן ליתני בסמוך לא קבעה וסת לימים אלא לקפיצות לחודייהו ולמה חזר מסברתו ובסמוך נמי דפריך לימים פשיטא ליתני דלא קבעה וסת לקפיצות לחודיה כדקס"ד מעיקרא ונראה לפרש אלא לקפיצות אף לקפיצות דהיינו לימים עם קפיצות אבל קפיצות לחודייהו פשיטא להש"ס דלא קבעה:

קפצה וראתה. (ד)ג' זימני גרסי' כדאמרינן [בהבא על יבמתו] (יבמות דף סד:) דבוסתות הוי חזקה כרשב"ג לקמן פרק האשה (דף סג.) דתנן אין האשה קובעת וסת עד שתקבענו ג' פעמים:

ממעין סתום. פירש רש"י כגון דחזאי ר"ח ירחא ור"ח ירחא וכ"ה בירחא ור"ח ירחא וממעין פתוח כגון שהראיות הראשונות של וסת היו בתוך ימי נדה (או כ"ה בירחא ור"ח ירחא) או ר"ח ירחא וה' בירחא וכן בשניה ובשלישית חזאי חמש בירחא ולא חזאי ר"ח ירחא וא"ש ולרב פפא דמפרש (ה) שילהי בנות כותים (לקמן דף לט:) ר"ח ירחא וחמש בירחא תרי זימני ובשלישי חמש בירחא ולא חזאי ר"ח ירחא דקבעה לה וסת בה' בירחא ברביעית קשה אליביה מתניתין לרבי יוחנן וי"ל דאיהו יפרש מעין פתוח דחזאי שלשה זימני ר"ח ירחא וחמש בירחא ולמאי (ו) דפריש לקמן דר"פ איירי דחזאי ג' זימנין ר"ח ירחא וחמש בירחא דהאי נמי מקרי מעין סתום יפרש מתני' מעין פתוח כפירוש אחר דרש"י דפירש שראתה א' ב' ג' ד' רצופים בג' חדשים ראשונים:

אלא

נר מצוה

צא א מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הלכה ה סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סימן קפט סעיף יג:

צב ב מיי' שם ופ"ט הלכה ... וכמ"ש טוש"ע שם סעיף יח:

צג ג ד מיי' שם ופ"ט כמ"ש טוש"ע שם סעיף יז:

צד ה מיי' פ"ד מהל' מטמאי משכב ומושב הל' ו סמג לאוין קיא:

צה ו מיי' שם הלכה ו ופ"ד מהל' איסורי ביאה הל' ... ופ"ט סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קצד סעיף א וסימן קצו סעיף א:

צו ז מיי' פ"ד מהלכות משכב ומושב הל' ו טוש"ע יו"ד סימן קצ סעיף ד:

צז ח ט מיי' שם הל' ו:

צח י כ מיי' פ"ח מהל' איסורי ביאה הל' ... ופ"ט כמ"ש סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קפט:

צט ל מיי' שם פ"ח הלכה א:

תוספי הרא"ש

משום הכי קא דייק: **אלא** לקפיצות. פרש"י לקפיצות לחודייהו. וקשה לפירושו א"כ מאי פריך בתר הכי לימים לחודייהו פשיטא לישני ליה דהתא לאשמעינן דלקפיצות לחודייהו לא קבעה לה וסת כדהוה ס"ד מעיקרא. וע"ק כיון דלא קאי האי דקאמר מעיקרא אלא לקפיצות הוה ליה לשנויי בתר דפריך ליה מברייתא אלא לקפיצות ולימים הלכך נ"ל הא דקאמר לקפיצות היינו לקפיצות עם הימים אבל לקפיצות לחודייהו הוה פשיטא ליה דלא קבעה מידי דהוה אונס לחודייהו: **אע"פ** שאמרו דיה שעתה צריכה להיות בודקת. הקשה הר' יעקב מאורליניש דהכא אמרינן דאע"פ דדיה שעתה צריכה להיות בודקת. ובגבי י"א יום שבין נדה לנדה אשכחן איפכא דתנן פרק בנות כותים כל י"א יום בחזקת טהרה ואמרינן בגמרא למאי הלכתא אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה. ותניא התם בשופעת יום מטמאה מעת לעת ר"ל דהנך מהכא מן ודיין כיון דדיין שעתן כ"ש דלא בעו בדיקה אלא משום שלא תשתכח תורת בדיקה. אבל גבי י"א יום אם לא תבדוק עכשיו תבדוק לאחר מכאן: **תבדוק** דילמא קבעה לה וסת. תימה לי דבדיקה כזו לא אשכחן שתקנו חכמים שתהא אשה צריכה לבדוק שמא קבע לה וסת ור"א אפילו אשה שאינה עסוקה בטהרות תבדוק בכל יום שמא תקבע לה וסת וצ"ע:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ובתולה שדמיה וכו' אחר בעילה ראשונה. נ"ב לשון רש"י בגמ' לאו דוקא שלא שמשה כלל אחר בעילה ראשונה דאפילו שמשה אלא שהיום לא שמשה ושמא נשתנו המראות וק"ל: (ב) ד"ה ממעין וכו' של וסת היו בתוך ימי נדה: (ג) בא"ד ולשון ישר. נ"ב וכן מוכח לקמן דף לט ע"ב ע"ש: (ד) תוס' ד"ה קפצה וראתה ג' זימני. נ"ב ע"ל בסוף פ' בנות כותים דף לט ע"ב כתבו תוס' בד"ה אלמא דתלמוד לא תני להזכיר אלא זימני: (ה) ד"ה ממעין וכו' שילהי בנות. נ"ב עיין בתוס' בד"ה אלמא: (ו) בא"ד ולמאי דפרישית לקמן דר"פ ספק:

מוסף רש"י

אף בשעת עברתן. אף בשעה שהם מתעסקות ומתייגעות לאכול תרומה, צריכות לבדוק (לעיל ו.).

בתוך ימי נדתה. בימים שהיא נדה (לקמן לט: ע"ש).

מעין אחד הוא. דם הבא בימי לידה ודם הבא בימי טוהר ממעין אחד הן באין (לקמן לה:) דם הבא בשבועיים של נקבה שהוא טמא ודם הבא לאחר שבועיים שהוא טהור, ממעין אחד הוא (סנהדרין פז:).

התורה טמאתו. כל שבועיים, והתורה טהרתו. לאחר שבועיים וחזרה וטימאתו לאחר שכלין ימי טוהר (שם).

[לקמן לט:]

[לקמן לה: וש"נ]

הגהות הגר"א

[א] גמ' ובשבת קפצה ולא חזאי. נ"ב לא זה וכן הוא בכל הנוסחים ואף הרמב"ם שמפרש דסליק אלישנא קמא מפרש דמיירי כך ועיין במגיד משנה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קפצה וראתה ג' זימני גרסינן וכו'. ע"ל לט ע"ב תוספות ד"ה אלמא:

---

*) רש"ל מ"ז ועיין רש"א [נשם מוריט ורבינו הרב הגאון המפורסם מוהר"ל שאול מ"ז אב"ד דק"ק אמשטרדם ז"ל הגאון נר"ו. פ' במהרש"א שהאריך לקיים הנוסחא הישנה בפירוש דחוק ואולי דברי הגאונים יש לקיים הנוסחא הישנה בפשיטות דודאי פירוש תחלת כדם דקאמר רש"י היינו תחלת וסת והוצרך לפרש דלא תקשי היכי קתני נדה אינה צריכה בדיקה הא זמנין דצריכה לבדוק כגון בתחלת וסת שהיא רואה לקבוע וסת וחזאי ר"ח ירחא וה' בירחא ור"ח ירחא דצריכה בדיקה בה' בירחא שמא תראה פעם ג' בה' בירחא לחוד וכמ"ש התוס'. לכך פי' רש"י דודאי הנא דמתני' לא מיירי בתחלת וסת דהא סתמא קתני חוץ מן הנדה וקאי אדלעיל דקתני אע"פ שאמרו דיה שעתה והיינו אשה שיש לה וסת כדפירש"י והכא קתני צריכה להיות בודקת חוץ מן הנדה וכיון דלא מפליג הנא מידי מסתמא הך דחוץ מן הנדה קאי אהך דדיה שעתה דלעיל דמיירי שיש לה וסת קבוע א"כ ודאי מיירי הנא דמתני' במעין סתום מש"ה אינה צריכה בדיקה דלא אכפי לה מידי ובהכי אתו דברי רש"י כפשטן בלי שום גמגום וק"ל. ע"כ דברי הרב הגאון מ"ז ודברים ברורים הם למבין]